

Rigorózní práce
Mgr. Terezy Zbořilové

na téma

**Právní institut vypořádání s přihlédnutím k zákonu č. 89/2012 Sb.,
občanský zákoník**

P o s u d e k k o n z u l t a n t a

Předložená rigorózní práce má celkem 136 stran, včetně summary a abstraktu. Je členěna do pěti kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, následuje závěr. Systematiku práce shledávám náležitou. Seznam literatury je dostatečně bohatý, autorka pracovala i s internetovými zdroji. Poznámkový aparát je bohatý, je veden lege artis.

Po standardním úvodu následuje kapitola věnovaná pojmu právního institutu vypořádání. Zde autorka ve vší nutné stručnosti vysvětluje podstavu zkoumaného právního jevu. Připomíná, že se s vypořádáním nesetkáváme jen u řešení situace spoluvlastnictví a majetkových společenské, ale i v jiných případech.

Druhá kapitola se zabývá vypořádáním podílového spoluvlastnictví. Autorka podrobně probírá dnešní i budoucí právní úpravu, zabývá se rozhodnou judikaturou, názorně zobrazuje současný právní stav této problematik, v rodině teoretické i praktické. Správně zmiňuje i nový pojem „oddělení“ ze spoluvlastnictví.

Třetí kapitola, nejrozsáhlejší, je věnována otázkám, které v rubrikované tématice klade společné jmění manželů, a to opět také v budoucnu očekávané právní úpravě. Autorka se zde zabývá i takovými specialitami jako je konkurs, dědické řízení, bytové družstvo atp.

Ve čtvrté kapitole se doktorandka zabývá vypořádáním celku dědictví (zděděného jmění) v rámci dědického řízení. Autorka se mýlí v závěru, kde tvrdí, že dědická dohoda zůstává napříště dědickou dohodou. Pokud jde o pojem, má jistě pravdu, není s ní možno souhlasit pokud jde o kořeny, smysl, atd. dohody, podmínky jejího uzavření atd. Jinak řečeno, zásadní důraz položený na úmysl zůstavitele /pokud zanechal poslední pořízení/ mění samu podstatu dědické dohody.

Konečně v páté kapitole se autorka věnuje dalším situacím, v nichž právní institut vypořádání je standardně uplatňován. Jako v jiných případech, i zde je reflektována v budoucnu účinná právní úprava.

Obecně řečeno: předložená rigorózní práce není popisná, autorka se zamýšlí nad problémy nejen dnes účinné právní úpravy, ale uvažuje i v rovině právní úpravy budoucí. Vzhledem k tomu, že ke dni odevzdání práce již šlo o platné právo, autorka mohla náležitě

odkazovat na čísla paragrafů. Autorka vyjadřuje své postoje (někdy se odvolává na právní teoretiky, jindy na judikaturu, ale někdy, zdá se, jde o její vlastní stanovisko), poukazuje na možná řešení.

Práce nevykazuje žádné významné vady z hlediska souladu s právem či fakticitou. Autorka má pěknou češtinu, příjemný styl, práce je čtivá, dobře srozumitelná.

Je zřejmé, že autorka s literaturou i jinými zdroji (právními předpisy, s judikaturou) dobře pracovala.

Závěrem se sluší konstatovat, že autorka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila. Mám za to, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a práci proto d o p o r u č u j i j i k přijetí.

V Praze, 2013-05-02

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
konzultantka